

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.196/2013/12. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év január hó 23. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

ítéletet:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott és társai ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. év március hó 13. napján kelt 14.B.1396/2012/20. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I. rendű vádlott cselekményét testi sértés büntettének (Btk. 164.§ (1), (8) bekezdés I. fordulat),

A II. rendű vádlott cselekményét társtettesként elkövetett garázdaság büntettének (Btk. 339.§ (1), (2) bekezdés a) pont) minősíti.

Az I. rendű vádlott a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra,

A II. rendű vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a kiszabott szabadságvesztés büntetésből legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

A II. rendű vádlott esetében az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség helyesen 255.633 (Kettőszázötvenötezer-hatszázharminchárom) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű és a II. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült összesen 22.080 Ft (Huszonkettőezer-nyolcvan) forint bűnügyi költségből az I.r. vádlott 11.040 (Tizenegyezer-negyven) Ft-ot, míg a II.r. vádlott 11.040 (Tizenegyezer-negyven) Ft-ot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2013. március 13. napján kelt 14.B.1396/2012/20. számú ítéletével

Az I.r. vádlottat testi sértés büntette (Btk.170.§ (1) bekezdés, (6) bekezdés I. fordulat) miatt 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra,

A II.r. vádlottat és a III.r. vádlottat társtettesként elkövetett garázdaság büntette (Btk.271.§ (1) és (2) bekezdés a./ pont) miatt személyenként 8-8 hónap börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 2-2 év próbaidőre felfüggesztette.

A törvényszék döntött a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről

Az ítéletet az ügyész valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette. Ellene az I.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért, a II.r. vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A III.r. vádlott és védője tudomásul vették az ítéletet, így e vádlottal szemben az ítélet kihirdetése napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.451./2013/1. számú átiratában a tényállás személyi részének kiegészítését indítványozta az I.r. vádlott időközben jogerőre emelkedett elítélésével. Egyebekben a tényállást megalapozottnak, a cselekmények minősítését törvényesnek találta. Mindkét vádlott esetében további súlyosító körülményként hivatkozott arra, hogy a sértett idősebb korú férfi benyomását keltette a helyszíni kamerafelvétel alapján, illetve az I.r. vonatkozásában súlyosít még a több büntetőeljárás alatti és a csoportos elkövetés is. A védelmi fellebbezéseket alaptalannak találta, az érintett vádlottak tekintetében az ítélet tanácsülésen történő helybenhagyását indítványozta. Bejelentette, hogy nyilvános ülés tartása esetén azon nem kíván részt venni.

A Fővárosi Ítéltábla tanácsülésre tűzte ki az ügy felülbírálatát, majd védelmi indítványra nyilvános ülést tartott.

A nyilvános ülésen az I.r. vádlott ismételten tagadta a bűncselekmény elkövetését és lényegében a védekezését ismételte el. Előadása szerint nem ő szúrta meg a sértettet, ha ő követte volna el, biztos nem marad a helyszínen. Ezzel szemben ő hívta a mentőt és az érkezésüket is megvárta. Egyik rokonára hivatkozott, aki elismerte a sértett bántalmazását, megszűrását, erre figyelemmel az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

A II.r. vádlott nem kívánt nyilatkozni.

Az I.r. vádlott védője felszólalásában a bejelentett kétirányú fellebbezését fenntartotta. További enyhítő körülményként indítványozta annak értékelését, hogy védeence hívta a mentőket.

A II.r. vádlott védője az elsőfokú ítéletben megállapított tényállást megalapozottnak tekintette. Enyhítés iránti perorvoslatát védenccé alacsony intellektuális szintjével, büntetlen előéletével és kiskorú gyermekével indokolta. Mellőzni kérte a konkrét adat nélkül hivatkozott elszaporodottságot a hasonló cselekményeknél, a társtettség súlyosító hatását pedig - a csoportos minősítésre figyelemmel - a kétszeres értékelés miatt nem találta felrőhatósnak. Álláspontja szerint a kiszabott büntetés eltúlzott, intézkedés vagy közmunka alkalmazására tett indítványt.

Az utolsó szó jogán az I.r. vádlott ártatlanságát hangoztatta, a II.r. vádlott nem kívánt szólni.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a fenti védelmi perorvoslatok folytán, a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt, a Be.349.§ (1) bekezdése szerint a fellebbezésekkel érintett vádlottak vonatkozásában bírálta felül.

A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályoknak megfelelően ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. Az elsőfokú bíróság valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot részletesen megvizsgált, azokat a vádlottak védekezésével összevetette és elemezte. A bizonyítékok mérlegelése átfogó, logikus, meggyőző erővel rendelkezik, az elsőfokú ítélet indokolásában kellő mélységben számot adott a tevékenységéről.

Az ítéltábla megállapította, hogy a mérlegelés útján megállapított történeti tényállás megalapozott.

Az ítélet tényállása az I.r. vádlott személyi körülményei körében szorult kiegészítésre, miután az elsőfokú ítélet meghozatalát követően az ellene folyamatban volt két büntetőeljárás jogerősen befejeződött.

Az ítéltábla ezért a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontjában írt lehetőséggel élve a másodfokú eljárásban szerzett erkölcsi bizonyítványa alapján személyi körülményeit a következőkkel egészítette ki.

Az I.r. vádlottat a Fővárosi Törvényszék 2012. június 25. napján kelt és - a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.361/2012/10. számú végzése folytán - 2013. március 19. napján jogerős 4.B.1696/2011/27. számú ítéletével a 2011. június 19-én elkövetett testi sértés büntette (1978. évi IV. törvény 170.§ (1) és (6) bekezdés I. fordulat)miatt 2 év 6 hónapi börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Egyúttal elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.Bk.44105/2010/2. számú ítélettel kiszabott 6 hónap börtönbüntetés végrehajtását. Feltételesen szabadult 2013. szeptember 21. napján, szabadságvesztés büntetése lejár 2014. május 5.napján, feltételes szabadsága lejár 2014. szeptember 20. napján. Az I.r. vádlott jelen ügy eljárása alatt a fenti büntetőügyben volt előzetes letartóztatásban.

A fenti elítélést követően a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2013. szeptember 9. napján jogerős 21.B.X.30349/2013/15. számú ítéletével garázdaság vétsége (Btk.339.§ (1) bekezdés), testi sértés vétsége (Btk.164.§ (2) bekezdés) és testi sértés büntette (Btk.164.§ (3) bekezdés) miatt halmazati büntetésül 420 napi tétel - napi tételenként 1.000 Ft - összesen 420.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

Jelenleg ismét előzetes letartóztatásban van a Budapesti X. és XVII. Kerületi Ügyészség B.7872/2013. számú ügyében.

A fenti kiegészítésekkel a tényállás minden tekintetben megalapozott, így az irányadónak tekintendő.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett az I.r. és a II.r. vádlottak bűnösségére, cselekményeik jogi értékelése törvényes.

A Btk.2.§-ára figyelemmel az ítélőtábla megvizsgálta, hogy a vádlottakkal szemben az elkövetéskor, vagy az elbíráláskor hatályos anyagi jogi szabályok-e a kedvezőbbek. Megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsáthatóság kérdésében az elbíráláskori rendelkezések előnyösebbek, ezért az elbíráláskor hatályos törvényt alkalmazta.

Ennek következtében bár ugyanolyan jogi megítélés szerint, de a cselekmények minősítését meg kellett változtatni.

Az I.r. vádlott terhére rótt életveszélyt okozó testi sértés büntettét testi sértés büntetteként (Btk.164.§ (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat) szerint, a II.r. vádlott társtettesként, csoportosan elkövetett garázdaság büntettét társtettesként elkövetett garázdaság büntetteként (Btk.339.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a./ pont) minősítette.

A Fővárosi Törvényszék a büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket felsorolta, azok azonban helyesbítést és kiegészítést igényeltek.

A II.r. vádlott esetében nem a büntetlen előélet, hanem fiatal felnőtt volta enyhít, hiszen az elkövetéskor 19 éves volt. Mindkét vádlottnál enyhítő körülmény a további egy év időmúlás. Az I.r. vádlott tekintetében nagyfokú enyhítő hatással bír, hogy ő hívta a mentőt és megérkezéséig a helyszínen maradt, ezzel egy esetlegesen bekövetkező súlyosabb eredményt hárított el. E magatartása azonban nem igazolja a védekezése szerinti ártatlanságát, inkább arra utal, hogy cselekményére rádöbbenve, igyekezett a következményeket enyhíteni.

A súlyosító körülmények között az I.r. vádlott esetében nem csupán az összefoglalóan jelzett büntetett előélet, hanem az erőszakos bűncselekményei miatt történt sorozatos elítélései növelik alanyi bűnössége fokát. További súlyosító körülmény az I.r. vádlott esetében a testi sértés csoportos, garázda megvalósítása is. Nemcsak a jelen bűncselekményt megelőzően, de azt követően is újabb testi épség elleni és garázda jellegű bűncselekmények miatt ítélték el, de újabb eljárás is indult ellene. Életvezetésébe mintegy beépült az erőszakos bűncselekmények elkövetése. Mindkét vádlott vonatkozásában súlyosító körülményként

kellett értékelni, hogy a sértett elleni cselekményüket azért követték el, mert a sértett nem akart velük menni lopni.

Ugyanakkor az ítéltábla az erőszakos bűncselekmények elszaporodottságát mellőzte a súlyosító tényezők közül, mert az rutinszerű alkalmazásnak tűnik, azt a törvényszék semmilyen adattal nem támasztotta alá.

Az ítéltábla ugyancsak mellőzte az ittas sértett sérelmére elkövetést, mert erre a tényállásban támogató körülmény nem található.

Az ítéltábla a fellebbviteli főügyészi indítványával szemben „a sértett idősebb férfi benyomását keltette” mint súlyosító körülmény figyelembevételére nem látott alapot.

Figyelemmel a vádlottak terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyára és az előzőekben módosult enyhítő és súlyosító körülményekre, az ítéltábla nem látott elfogadható indokot a vádlottak büntetésének megváltoztatására.

Az I.r. vádlott esetében a kiszabott 4 év szabadságvesztés tartama nem tekinthető eltúlzottnak. A szabadságvesztést a Btk.37.§ (2) bekezdés a./ pontja alapján börtönben kell végrehajtani. A börtönbüntetés mérséklésére ugyan az ítéltábla nem látott okot, büntetését azonban összehátasában enyhíti, hogy a Btk.38.§ (2) bekezdés a./ pontja értelmében annak kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható. A vele szemben kiszabott közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama arányos, az a Btk.61-62.§-ain alapszik.

Az ítéltábla a II.r. vádlott esetében sem látott elfogadható indokot büntetésének más büntetési nem formájában történő enyhítésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elkövetés motívuma és alanyi bűnösségének foka szükségessé teszi, hogy megfelelő próbaidő alatt bizonyítsa, miszerint a jövőben tartózkodni fog hasonló bűncselekmények elkövetésétől. A szabadságvesztés börtön fokozata a Btk.37.§ (2) bekezdés a./ pontján, próbaidőre felfüggesztése a Btk.85.§ (1) és (2) bekezdésén, utólagos elrendelés esetén a feltételes szabadságra bocsáthatóság ideje a Btk.38.§ (2) bekezdés a./ pontján alapul. A II.r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét 255.633 Ft-ban helyesen állapította meg a törvényszék, a betűvel történt leírásában azonban elírás történt, ezt az ítéltábla helyesbítette.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése értelmében a fentiek szerint változtatta meg, egyebekben törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védők eljárása kapcsán felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. év január hó 23. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Ujvári Ákos sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 14.B.1396/2012/20. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.196/2013/12. számú ítéletében foglalt változtatással az I.r. és a II.r. vádlott tekintetében 2014. január 23. napján jogerőre emelkedett és a a II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2014. év január hó 23. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Weszely-Földvárszki Tünde
tisztviselő